

herinnert u, dat hij hen eerst had willen nopen hun vrijheid te beperken, ziende op hun broederen. Nu vermaant hij hen haar grenzen te stellen, in 't belang van hun eigen zieleheil. Op den beweeggrond der liefde volgt alzoo die der voorzichtigheid. Na voorloopig toegestemd te hebben, dat hun zelf het eten van afgodenoffers niet schaadt, doet hij hun verstaan, dat het in 't belang van hun eigen ziel ook wellicht beter ware het niet te doen. Hij blijft liever ver van de uiterste grens van het geoorloofde, dan gevaar te loopen haar te overschrijden door er te dicht bij te komen.

Drie overwegingen steunen hem bij 't geven van dezen bescheiden raad.

1. Herinnert Paulus, door de vergelijking tusschen den Christen en den worstelaar in de Olympische spelen, zijn lezers, dat hun leven een strijd is op leven en dood, waarin de prijs moeilijk is te behalen.

2. Herinnert hij hen door eigen voorbeeld, dat die strijd ons tot onophoudelijke waakzaamheid en zware opofferingen verplicht.

3. Wijst hij, uit de geschiedenis van Mozes' tijdgenooten aan den hachelijken toestand van wie 't gevaar niet achten, en hun vrijheid misbruiken.

We zullen achtereen elk dezer overwegingen behandelen.

Een schaar van Christelijke hoorders, of die althans zoo heeten willen, is, mijn broeders, vaak een slecht rechter in haar eigen zaak. Ik zou daarom wel eens een eerlijk maar ongeloovig man willen vragen, hoe *hij* meent dat het gedrag moet zijn van hen, die, in den Bijbel een boek vrij van overdrijving of dwaling ziende, bij gevolg gelooven al wat het